

جغرافیای استرابو یکی از مهم‌ترین تألیف‌های بازمانده از روزگار بلافاصله پیش از آغاز تاریخ میلادی است. تحقیق یا تألیفی درباره‌ی روزگار باستان سراغ ندازیم که در آن به این اثر اشاره نشده باشد و از آن نقل قول نکرده باشند. جغرافیای استرابون از هفده کتاب تشکیل شده است. ده کتاب آن درباره‌ی کلیات علم جغرافیا و اروپا مخصوصاً یونان و ایتالیا و نواحی اطراف آنجا است. کتابهای یازدهم الی هفدهم شامل سرزمین‌های می‌شود که ۳ سده پیش از استرابون جزء شاهنشاهی هخامنشیان بوده و در روزگار استرابو هنوز در گوشه و کنار سرزمین‌های مذکور، از شهر فیلیه واقع در سرحد مصر و حبشه آن روز گرفته تا شهرهای آسیای صغیر و نقاط دوردست آسیای مرکزی و سواحل دریای عمان و خلیج فارس، بقایا و بازمانده‌های بناها و آثار تمدن هخامنشی را می‌توان یافت.

این بخش از جغرافیای استرابو که اکنون به زبان فارسی ترجمه شده منبع عظیم و تقریباً بی‌انتهایی از مطالب و موضوع‌های مهم و جالب راجع به تاریخ و جغرافیای ایران آن زمان است. مطالبی فراموش شده و یا نادیده گرفته شده که هر یک از آنها می‌تواند موضوع تحقیقی مقاله‌ای یا رساله‌ای درباره گوشه‌های تاریک ایران باشد.

به عنوان مثال موضوع شهر یونانی نشینی که توسط خشایارشا در مشرق ایران پی افکنده شد تا آن دسته از مردم ابونیه که از پرستش آریاب انواع دست برداشته بودند در آن جا با امنیت اقامت کنند. شهری که قتل عام مردم آن و با خاک یکسان کردن آن ظاهراً یکی از اهداف لشکرکشی اسکندر به شرق ایران بوده است و اسکندر با آنکه یونانیان همراه نسبت به اینان احساس دشمنی نمی کرده اند و قصد آزار آنان را نداشتند، دستور قتل عام آن را می دهد و شخصاً در این کشتار دسته جمعی شرکت می کند. این رویداد تا آنجایی که گزارشگر اطلاع دارد از سوی پژوهشگران غربی امروزی نادیده گرفته شده است. حال آنکه علاوه بر مورخینی از قبیل آریان و دیودور سیسیلی استرابو در بند ۴ از فصل ۱۱ کتاب یازدهم و بند چهارم از فصل اول کتاب چهاردهم و بند ۴۳ از فصل اول کتاب هفدهم در این باره توضیح می دهد. مطلبی که تحقیق و تفحص درباره ی آن می تواند افق های تازه در زمینه رویداد هولناک حمله اسکندر مقدونی به ایران باز کند. دست کم این حدس را مطرح سازد که هر چند غرض و نیت اصلی اسکندر از حمله به ایران غارت گنجینه های سرشار از ثروت هخامنشیان بوده اما احتمالاً بهانه ظاهری اختلافات مذهبی و نزاع میان پرستش خدای واحد (اهورمزدا) از یک سو و اعتقاد به وجود آریاب انواع از سوی دیگر بوده است. حدسی که اگر تقویت شود می تواند باعث رفع ابهامات کتیبه «دیوهای» خشایارشا شود. سرتاسر کتاب سرشار از این گونه مطالب جالب و اخبار دست اول است.

نکته عبرت انگیز این است که دست کم پنجاه درصد از منابع موجود تاریخی و جغرافیایی ایران باستان به زبان های یونانی و لاتینی و مجری است. در میان انبوه انواع و اقسام موسسات آموزش عالی در ایران امروز حتی محض نمونه یک کرسی زبان یونانی یا لاتینی و یا عبری دیده نمی شود تا چند نفر ایرانی مسلط بر زبان های یونانی و لاتین و عبری پیدا شوند بلکه خواننده فارسی زبان امروزی امکان دسترسی به اصل دست کاری نشده این منابع را پیدا نماید. امید است ترجمه بخش مربوط به سرزمین های زیر تسلط هخامنشیان جغرافیای استرابو مورد استفاده دانشمندان و پژوهشگران ایرانی قرار گیرد.

چند قطعه از کتاب استرابو

- ۱۶ - ایرانیان نه در آب ادرار می کنند و نه خودشان را در رودی می شویند. از استحمام در رودخانه و یا انداختن حیوانی مرده و یا آنچه ناپاک بدانند در آب پرهیز می کنند. برای هر ایزدی هم که نذر قربانی کنند نخست آتش را ستایش می کنند.
- ۱۷ - شاهان موروثی بر آنان حکومت می کنند. هر کس که اطاعت نکند سر و دست هایش را قطع کرده و بدنش را به دور می اندازند. مردها زن بسیار می گیرند. در ضمن صیغه های متعدد نیز

دارند تا آنکه فرزندان فراوان داشته باشند. شاه هر سال، به هر کس فرزند بیشتر داشته باشد، جوایزی را مقرر می‌دارد. کودکان را تا چهار ساله نشوند به حضور پدر و مادر خود نمی‌آورند. پس از ازدواج، در آغاز اعتدال بهاری، زفاف را انجام می‌دهند. داماد آنگاه وارد حجله عروس می‌شود که در تمام روز نخست تنها یک دانه سیب درختی بخورد و بعد به خوردن اندکی مغز استخوان شتر کفایت کرده باشد.

۱۸ - از سن پنج سالگی تا بیست و چهار سالگی باید تیراندازی و انداختن زوبین و اسب‌سواری و راست‌گویی را بیاموزند. داناترین آنها استادان دانش‌اند. تعلیمات خود را با افسانه‌ها در هم می‌آمیزند و از افسانه‌ها استفاده آموزشی می‌کنند و رفتار و کردار ایزدان و نجیب‌ترین افراد را با سرود و بی‌سرود تمرین می‌کنند. این استادان، دانش‌آموزان خود را، با کوفتن بر ظروف برنجین از خواب بیدار می‌کنند. در یک مکان جمع می‌آورند تا آنکه مسلح شوند و به شکار روند. جوانان را به دسته‌های پنجاه نفری تقسیم می‌نمایند و پسران شاه و یا ساتراپ‌ها را به عنوان رهبر هر گروه معین کرده و فرمان می‌دهند تا همه به دنبال رهبر خود در مسابقه دوئی که سی یا چهل استاد یا طول دارد شرکت کنند. در ضمن لازم است یک یک درس‌های خود را پس دهند. همان وقت به آنان می‌آموزند که با صدای بلند حرف بزنند و درست نفس کنند و چگونه ریه‌های خود را بکار گیرند. هم چنین بدانان می‌آموزند تا گرما و سرما و باران را تحمل نمایند و از نهرهای سیل‌آسا چنان بگذرند که اسلحه‌ها و لباس آنان تر نشود. گله داری را یاد می‌گیرند و اینکه شب را در هوای آزاد به سر برند و با میوه‌های وحشی مانند پسته و بلوط وحشی و گلابی وحشی خود را سیر نمایند. خوراک روزانه آنان پس از تمرینات ورزشی عبارتست از نان و کلوچه جو و هل و اندکی نمک و گوشت آب‌پز یا کباب شده. اما جز آب چیزی نمی‌آشامند. شکار را با انداختن نیزه از روی اسب، تیر و کمان و یا فلاخن از پای در می‌آورند. در آخر روز درخت‌کاری و ریشه‌کشی و ریشه جمع‌کنی (برای مقاصد دارویی) و ساختن اسلحه و هنر بافتن پارچه‌کثانی و بافتن تور برای شکار را فرا می‌گیرند. جوانان به گوشت حیوانات وحشی که شکار کرده‌اند دست نمی‌زنند. رسم است آن را به خانه بیاورند تا شاه به کسانی که در مسابقه دو و دیگر رقابت‌های پنج‌گانه* پیروز شوند جوایزی می‌دهد جوانان را با طلا مزین می‌سازند زیرا مردم ایران برای رنگ آتشین فلز طلا احترام قائلند و علت این احترام آتشین بودن رنگ طلا است. بر جسد مرده نه طلا آویزان می‌کنند و نه آن را در آتش می‌اندازند.

۱۸ - از بیست سالگی تا سی و پنج سالگی در سپاه خدمت کرده و در صنف پیاده نظام یا سوار نظام فرماندهی می‌کنند. هیچ‌گاه از بازار گذر نمی‌نمایند. زیرا اهل داد و ستد نیستند. به

* رقابت‌های پنج‌گانه عبارت بودند از: پرش، پرتاب دیسک، دو، کشتی و پرتاب زوبین (گاهی مشت‌زنی).

سپرهای سبیدی لوزی شکل و تیر و ترکش مسلح‌اند و شمشیر و خنجر دارند. کلاهی برج مانند بر سر می‌گذارند و سینه بندهای آنان با فلس‌های آهنین پوشیده است. لباس فرماندهان آنان شلواری سه لا و نیمه تنه‌ای دو رویه است که آستین‌های بلند آن تا زانو می‌رسد. لباس زیرین آنها سفید رنگ و لباس رویی با رنگ‌های گوناگون است. در تابستان شنلی ارغوانی رنگ یا رنگین می‌پوشند. اما در زمستان تنها شنل رنگین به دوش می‌اندازند. عمامه‌های آنان همانند مغ‌ها است و پاپوش‌های ضخیم دو تخته دارند. بیشتر مردم قبا‌ی دولایی می‌پوشند که تا نیمه ساق پای آنان می‌رسد و پارچه کتان سفید بدور سر می‌پیچند. همه تیر و کمان و فلاخن دارند. ضیافت‌های مفصل برپا می‌کنند. انواع حیوانات را درسته کباب کرده و سر سفره می‌نهند. نیمکت آنان همانند جام‌های آنان و دیگر اشیاء چنان با درخشندگی زینت شده‌اند که چون طلا و نقره برق می‌زنند.

انتشارات کویر منتشر کرده است:

- پرسش از انحطاط ایران (بازخوانی اندیشه‌های دکتر سید جواد طباطبایی) / ۱۷۵ صفحه / ۱۳۰۰ تومان
- فریدون آدمیت و تاریخ مدرنیته در عصر مشروطیت / علی اصغر حقدار / ۲۹۶ صفحه / ۲۲۰۰ تومان
- ژئوپلیتیک نخبگان (تأملی در رویکردهای سیاسی - جغرافیایی مهاجرت نخبگان) / نبی‌الله رشنو / ۲۵۵ صفحه / ۲۰۰۰ تومان
- قدرت سیاسی در اندیشه ایرانی (از فارابی تا نائینی) / علی اصغر حقدار / ۲۰۹ صفحه / ۱۷۰۰ تومان
- شیخ عجب و تنبوری / مسعود ریاعی / ۸۸ صفحه / ۷۵۰ تومان
- دین و ارتباطات / مجید محمدی / ۴۴۰ صفحه / ۲۹۰۰ تومان
- سایه مصدق بر روابط ایران و آمریکا / جیمز اوف‌گود / علی بختیاری‌زاده / ۳۳۶ صفحه / ۲۵۰۰ تومان
- درآمدی بر چالش آرمان در واقعیت در فلسفه سیاسی فارابی / محمد کریمی زنجانی / اصل / ۲۹۶ صفحه / ۲۴۰۰ تومان

نشانی: تهران، صندوق پستی: ۶۴۹۴ - ۱۵۸۷۵ تلفن: ۸۲۰۱۹۹۲ فاکس: ۸۸۲۲۲۱۷